

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput XXIX. Quod patienter se habuit in adversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

Monasterio, Procurator domus nomine Depmarus penuriam timens temporalium propter jam dictam siliginis venditionem imminere posse, suo Priori dixit: nequaquam se sufficientiam habere in siligine pro inhabitantibus domus usque ad hordei messem, etiamsi non venderetur. Prior verò homo fide pietatēque plenus in hæc verba suo Procuratori respondit: Dilecte Frater, indigentibus misericordiam præstare non cessemus, nam superveniente hordei messe tortulas hordeaceas cum pauperibus volumus partiri, imo parati sumus, si necesse foret, manducare, & ita præfatus Prior usque ad futuram messem non solum indigentibus, qui siliginem comparare advenerant, sufficientiam de eodem pro paucis numis ministravit, sed & pauperum multitudini, qui in dies præ famis inopia Monasterij portas occupabant, cibum largiter dari jussit: ipsis verò ibidem saturatis sacculi eorum, ne vacui ad proprias ædes redirent, de Monasterij cibis replebantur; Audistis, quomodo præfatus Prior in pauperes exstiterat compassivus, audiatur & nunc, quantum ejus pietas valuit apud DEUM. Præfata pauca semina enim apud prædictum Priorem reservata, de quibus Monasterium ejus usque ad messem tunc futuram vix sustentari posse videbatur, ut præfertur, ex pietate DEI, qui ex paucis plurima facere solet, in tantum fuerunt augmentata, quòd præfatum Monasterium non solum de illis usque ad messem sufficientem habuit victum, sed & necessitatem habentibus ex suis abundanter venditum fuit, imò, quod majoris miraculi fuerat, superveniente nova siligine adhuc octo moldra de antiquo in Granarijs prædicti Monasterij sunt reperta. Videte, quomodo pauca semina his nostris temporibus sub potenti manu Dei receperunt incrementum. Misericordiam igitur indigentibus & pauperibus de mammona iniquitatis exhibete, amicos vobis ex eodem facientes, ut in æterna vos recipiant tabernacula.

C A P U T XXIX.

Quod patienter se habuit in adversis.

PRædictus etiam Prior, quomodo in adversis occurrentibus patientiam exhibuerat, sequentiā declarabunt. Nam Anno Incarnationis Domini 1429. (quando de consensu sui Conventus deso-

desolatum Monasterium in Dalheim, ut pro divini cultus augmento reformaretur, ab Reverendissimo Archi-Episcopo Coloniensi tunc temporis Paderbornensis Diæcesis Administratore, ac à Capitulo dictæ Diæcesis datis litteris sigillatis humiliter acceptavit, illudque reformare virili animo per suos Fratres laborabat: inimicus autem omnis boni diabolus huic sancto invidens operi, adversitatem, ne inciperetur id, quod pro DEI honore incipiendum fuerat, prædicto Priori suoque Conventui teleriter suscitavit. Porro eodem tempore, ne idem Prior propter dictam reformationem, quam incipere jam decreverat, suo Monasterio temporalem suam subtraheret provisionem, idcirco circa desolatam villam *Haren* in Agris B. MEINULPHI fæna metere fecit, & ecce quidam Militaris de Castro *Wewelsburg* DEI timore exutus cum complicitibus suis superveniens quinque Laicos prædicti Prioris, qui fæna messuerunt, contra DEUM & justitiam inibi captivavit, & ut in Castro suo se præsentens sisterent, juramentum ab eisdem extorsit, neque in hujusmodi sua captione profecit, sed & plurimum ex confusione defecit. Audiatur nunc, quomodo maligni spiritus opus in prædicto facto fuerat denudatum. Nam præmemoratus Prior captivos suos Laicos ad se vocans, eosque unacum devoto suo Subpriori Daniele ad supra dictum Castrum, quò comparandi juramentum fecerant, trans mittebat. Ad pontem verò prædicti Castri venientes, portarius hujusmodi captivos Domino suo præsentés esse indicavit, propter quod idem Dominus non parva fuerat confusione peresus, & non immerito. Nam inerimes & devotos Laicos de familia B. MEINULPHI arcu & gladio captivarat, & quia multum ob hoc in se ipso confusus fuit, idcirco prima fronte, ut ingrediantur, non sunt permessi. Consilio tamen brevi recepti cum suo Fratre prædictos captivos intromisit, quia aliud confusione cogente non valebat facere. Ubi dum coram Militari perventum fuit devotus Subprior Daniel humili voce Militari loquitur in hæc verba: *Ecce hic vestri sunt captivi, quidquid eis feceritis, & hoc mihi facietis, paratus enim sum cum eis pati hoc, quod decreveritis tolerandum.* Hæc audiens Militaris, ac multum eundem diligens Subpriorem verecundia permotus, eos, quos ceperat, liberos & quitatos ad Monasterium redire permisit. Nunc autem fraude diaboli, quam circa primordiam reformationem Monasterij B. Petri facere attentaverat, denu-

K

data

data prædictus P̄rior jamjamque reformationis opus dicti Monasterij, quod inceperat, continuare non neglexit, præmemoratus verò Militaris Castris Wewelsburg (per quem sæpè dicto Priori bellum motum fuit) ut præfertur, viceversa belli periculum non evasit, factum est namque sibi bellum, per quod non parvum damnum domus ipsius sustinebat.

C A P U T X X X .

Aliud Patientiæ indicium.

UT patientiam prædicti Prioris adhuc amplius palam faciam, id quod sequitur, audiatur, nam præfatus Prior, qui Dominus & Holtgravius est sylvæ, quæ vulgato nomine de Tüdorper Marck dicitur, dum in ea suos subjectos familiares ligna secare fecerat supervenerunt villani utriusque villæ Tüdorper numero circa 24. & violenta manu contra DEUM, & justitiam à prædictis Familiaribus pignora recipientes non solum eosdem abire compulerunt, sed & duo ex dictis villanis animo magis feroces & protervi unum de Familiaribus Prioris graviter vulneraverunt, & ecce Prior patienti animo Domino DEO hoc conquestus vindictam super Villanos ante dictos minimè expetivit. Quapropter Domino DEO disponente omnes prædicti Villani, qui præfatum contumeliam Monasterio intulerant, compuncti DEO, ac S. MEINULPHO de transgressu unanimiter (uno tantum excepto nomine Joannes Gauserat) satisfacere volentes, ad idem Monasterium pervenerunt, in quo jam existentes, ut simul de præmemorato transgressu agerent penitentiam, unus eorum ardenti cereo manu arrepto nudipes, nudoque capite incedens, alij complices consimiliter nudipedes, ut decens erat, sequebantur, sicque summum Altare ante dicti Monasterij omnes accefferunt, ubi genibus flexi, quasi uno ore devotum Monasterij Priorem præsentem suo Conventu humiliter rogantes exorabant, ut injuriam per ipsos suis subditis illatam remittere vellet propter DEUM, addentes, quòd consimile factum post hac nunquam vellent attentare, insuper & de cetero se semper Monasterio B. MEINULPHI fideles exhibere. His ita peractis ille alius Villanus, qui supra dictæ
lesio-